

Formanden: Jeg skal herefter opgive Dagsordenen for næste Møde. Næste Møde vil blive afholdt paa Lørdag Kl. 1^{1/2}, og Dagsordenen vil da være:

Tredie Behandling af:

Udkast til Lov, hvorved Indfødsret meddeles forskellige Udlændinge.

Mødet hævet Kl. 2^{1/4}.

Syttende Møde.

Lørdagen den 5de December Kl. 1^{1/2}.

Protocolen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Paa de Herrers Pladser vil findes omdeelt Endringsforslag til 3die Behandling af Udkast til Lov, hvorved Indfødsret meddeles forskellige Udlændinge, og Endringsforslag til 2den Behandling af Udkast til Lov angaaende Nedsættelse i de Kongelige Consuler og Vice-Consuler ved Forordningen af 4de August 1824 § 19, nærmere bestemt ved Placat af 19de Februar, 1845, tillagte Gebyrer af danske Skibe.

Fra Boghandler Hagerup har jeg til Omdeling blandt Thingets Medlemmer modtaget Exemplarer af et Skrift, betitlet: „Marmorkirken og Marmorpladsen.“ Omdelingen skal finde Sted.

Paa Dagsordenen var: Tredie Behandling af „Udkast til Lov, hvorved Indfødsret meddeles forskellige Udlændinge.“ (Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 362 ff.)

Til denne Behandling var stillet følgende Endringsforslag.

5de December

af Udvalget:

„48. Frederikke. Sandmann af Korsør, Lærerinde, født i Mecklenburg.“, udgaaer.

Dette Endringsforslag fattes under Forhandling.

Ordføreren (M a b v i g): Udvalget vilde ikke have stillet noget Endringsforslag til nærværende Lovforslags 3die Behandling, i Særdeleshed et Endringsforslag, der kun angaaer en enkelt Person, naar det ikke havde haft en meget stærk Overbeviisning om, at der her slet ikke foreligger noget personligt Spørgsmaal, men derimod et, skjøndt det enkelte Tilfælde synes ubetydeligt, dog i sig selv meget vigtigt og betydeligt Principspørgsmaal. Da Sagen nu imidlertid stiller sig saaledes, da Udvalget af Stemmegivningen derhos sidst, saavidt jeg hufster, kun beroede paa en enkelt Stemme, og da det maaskee tør antages, at Slutningen af den forrige Behandling havde taget en saadan Vending, at mere en vis Stemning end de egentlige Argumenter kom til at gjøre sig gjældende ved Afstemningen, har Udvalget troet, ikke at burde unblade, endnu engang at forelægge Sagen til Thingets Prøvelse. Jeg skal forsøge roligt og kort at fremstille den Betragtning, der har ledet Udvalget til dets tidligere Forslag om dette Punkt og til det foreliggende Endringsforslag. Udvalget er, — som det syntes at fremgaae af den foregaaende Behandling, med Thingets Bifald — i Betænkningen gaaet ind paa at klare Forestillingerne om Indfødsretten som en politisk Ret noget og at pege hen paa en i ethvert Tilfælde fastere og sikrere Behandlingsmaade af Indfødsretsagerne for Fremtiden, maaskee endog tilstiftet paa en strengere, ja meget strengere Behandlingsmaade af dem end hidtil. Udvalget havde imidlertid tillige, deels paa Grund af forskellige Meninger i dets egen Midte om Betimeligheden af nu strax at søge at gennemføre saadanne strengere Forholdsregler, deels af andre Hensyn, der ere nævnte i dets Betænkning, und-